

Konfirmation

**FRIHAVNSKIRKEN
ST. BEDEDAG DEN 27. APRIL 2018
SOGNEPRÆST LENE TVILLING**

Trosbekendelsen

*Vi forsager Djævelen
og alle hans gerninger
og alt hans væsen.*

*Vi tror på Gud Fader, den Almægtige,
himplens og jordens skaber.*

*Vi tror på Jesus Kristus,
hans enbårne Søn, vor Herre,
som er undfanget ved Helligånden,
født af Jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus,
korsfæstet, død og begravet,
nedfaret til dødsriget,
på tredje dag opstanden fra de døde,
opfaret til himmels,
siddende ved Gud Faders,
den Almægtiges, højre hånd,
hvorfra han skal komme at dømme
levende og døde.*

*Vi tror på Helligånden,
den hellige, almindelige kirke,
de helliges samfund,
syndernes forladelse,
kødets opstandelse
og det evige liv.*

Amen

Introitus

Bendt Fabricius: *Bryd ud i jubelråb, jordens dybder* ved Østerbro Pigekor.
Menigheden rejser sig, når konfirmanderne går ind.

Indgangsbøn ved kirketjener

DET DUFTER LYSEGRØNT AF GRÆS

DEN DANSKE SALMEBOG NR. 725

**Carl David af Wirsén 1889. Johannes
Johansen 1985, 1988, 1993, 1995 og 1996**

1. Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.
2. Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.
3. Se, blomsterflorets farvepragt
gør alle ord forlegne.
Kong Salomon i kroningsdragt
misundeligt må blegne!

Alt smukt, vi ved,
al kærlighed,
den mindste fugl og lilje
er, Gud, din skabervilje.

4. Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,
hver blomst blir hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

5. Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,
så ny blir himmel, ny blir jord,
en verden grøn af grøde.
Kom, Jesus, snart,
og gør det klart:
den morgenstund, du kommer,
da gryr en evig sommer.

Hilsen, bøn og læsning

SPÆND OVER OS DIT HIMMELSEJL

DEN DANSKE SALMEBOG NR. 29

Leif Rasmussen 1988

1. Spænd over os dit himmelsejl.
Rør jorden med din finger.
Lad himmelbuen være spejl
for lyset, som du bringer.
Sæt fredens bue som et skjold
mod mørke, død og krigens vold -
du himmelbuens Herre.

Alteret i Frihavnskirken

2. Skænk os det klare kildevæld,
som skaber liv i strømmen.
Vi finder ikke kilden selv,
så hold os fast på drømmen:
At du er livets kilde, som
får blinde til at se sig om -
du underfulde Herre.

3. Vær sol på vores mælkevej,
og varm os i din sfære.
Lad Hellig-ilden brede sig,
så vi får mod at bære
vor klode som en blomstereng,
et liv i broget sammenhæng -
du fællesskabets Herre.

Tale til konfirmanderne

UBERØRT AF BYENS TRAVLHED

DEN DANSKE SALMEBOG NR. 331

Lars Busk Sørensen 1990

1. Uberørt af byens travlhed
og trafikken tunge brus,
som en helle midt i larmen
står det underligste hus.
Stilhed, der er livets egen,
overdøver dagens krav,
her hvor Helligånden holder
åbent hus for høj og lav.
Her har dagen evighed,
her har kærlighed sit sted,
hvor Guds Søn er sammen med os
under Helligåndens fred,
og da føler vi en stund,

at vi står på hellig grund,
og at livets mening lyder fra
vor skabers egen mund.

2. Støjniveauet stiger om os,
alle jager efter vind,
så Guds Helligånd må hviske
for at nå et splittet sind;
men da hænder søndag morgen
det forunderlige, at
Kristus hilser os i døren:
“Dine synder er forladt!”
Her har dagen evighed,
her har kærlighed sit sted,
hvor Guds Søn er sammen med os
under Helligåndens fred
og da føler vi en stund,
at vi står på hellig grund,
og at livets mening lyder fra
vor skabers egen mund.

3. Slægters fodtrin lyder mod os
op igennem glemte år,
danse-lette eller tunge,
som de følte deres kår,
når de andagtsfulde kom med
deres små til livets Gud,
når de knugede af sorgen
bar de kære døde ud.
Her har dagen evighed,
her har kærlighed sit sted,
hvor Guds Søn er sammen med os
under Helligåndens fred,
og da føler vi en stund,
at vi står på hellig grund,

og at livets mening lyder fra
vor skabers egen mund.

4. Stilhed, der er livets egen,
falder på os ord for ord,
når vi knæler ung og gammel
med Guds Søn omkring hans bord.
Selviskhed er næsten komisk,
her hvor sidste mand er først,
og et fattigt barn, der leger
for Guds ansigt, kaldes størst.
Her har dagen evighed,
her har kærlighed sit sted,
hvor Guds Søn er sammen med os
under Helligåndens fred,
og da føler vi en stund,
at vi står på hellig grund,
og at livets mening lyder fra
vor skabers egen mund.

Konfirmation

Pårørende rejser sig, når den enkelte
konfirmands navn nævnes.

ALTID FREJDIG, NÅR DU GÅR

DEN DANSKE SALMEBOG NR. 784, VERS 2

Chr. Richardt 1867

1. Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!

Nadver

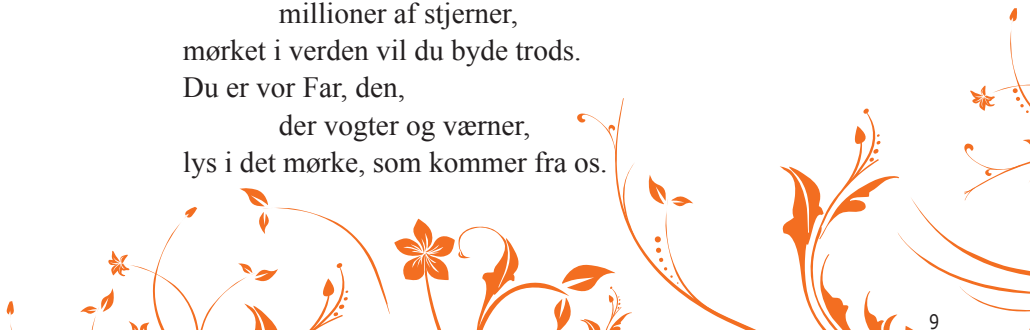
Altergang til sang af Østerbro Pigekor.

DU SOM HAR TÆNDT MILLI- ONER AF STJERNER

DEN DANSKE SALMEBOG NR. 787

Johannes Johansen 1981 og 1982

1. Du, som har tændt
millioner af stjerner,
tænd i vort mørke en tindrende tro.
Du er vort lys, og du vogter og værner
os, så vi sover i tryghed og ro.
2. Tak for den lysende dag, der er gået,
gaven til os, dine hænder har rakt.
Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt!
3. Tak for hver glæde,
der fyldte vort hjerte,
hver gang du gjorde vort liv til en fest.
Hjælp os at bære hver byrde, hver
smerte,
du ved alene, hvad tjener os bedst.
4. Tak for de mennesker,
som blev vor støtte,
når vi fandt vejen besværlig at gå.
Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
mød du os selv i de svage og små!
5. Du, som har tændt
millioner af stjerner,
mørket i verden vil du byde trods.
Du er vor Far, den,
der vogter og værner,
lys i det mørke, som kommer fra os.

Kollekt og velsignelse

DEJLIG ER JORDEN

DEN DANSKE SALMEBOG NR. 121

B.S. Ingemann 1850

1. Dejlign er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælens pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

2. Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

3. Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

Udgangsbøn ved kirketjener

Postludium

J.S. Bach: *Præludium i h-mol*. Menigheden rejser sig, når konfirmanderne går ud.

Sognepræst Lene Tvilling

*Rosenvængets Sogn ønsker
hjerteligt tillykke til alle
2018-konfirmanderne*

Synes godt om os på facebook.com/RosenvaengetsSogn
rosenvaengetssogn.dk

